

[Lasse Budtz]

pe større uenighed om, at et europæisk samarbejde er uomgængelig nødvendigt.

Danmark deltager da også i mange former for samarbejde, i EF, i OECD – der omfatter andre lande end de europæiske – i det nordiske samarbejde, og nogle af os søger at få udvidet dialogen med de østeuropæiske lande.

Vi har fra starten deltaget i samarbejdet i Europarådet. Det er især debatterne i dette forum, der har inspireret de partier, der er medlemmer af den danske delegation til Europarådets Parlamentariske Rådgivende Forsamling, til at spørge udenrigsministeren om, hvilke oplysninger han kan give om samarbejdet med de europæiske stater i de forskellige internationale institutioner.

EFs centrale placering i det europæiske samarbejde kan ingen drage i tvivl – formoder jeg da. Men uanset holdningen til EF er det vigtigt at fastslå, at EF ikke er Europa, men kun en del af kontinentet, også rent politisk og økonomisk. Der er de nordiske lande, der er de neutrale lande i Centraleuropa især, der er Tyrkiet, og der er Østblokstaterne. Alle har de et stadig mere påtrængende behov for samarbejde, og i samtlige lande diskuteres mulighederne næsten permanent.

Det kan måske også være rimeligt at inddrage EPS og måske også Den Vesteuropæiske Union i en debat om Europas rolle mellem supermagterne.

Europarådet med dets 21 medlemslande i modsætning til EFs 12 har som en meget fornem og traditionel arbejdsopgave at kontrollere, om menneskerettighederne efterleves. Europarådet er simpelt hen skabt for at sikre disse rettigheder inden for demokratiets rammer. Men Europarådet kan bruges til meget andet og bliver det også, og internationalt rejses ofte spørgsmålet om, hvorvidt det ville være en god idé at styrke Europarådets indsats, f.eks. på det kulturelle og det forskningsmæssige felt, men også i terrorismens bekæmpelse, ved løsningen af flygtningeproblemerne og adskilligt andet.

De danske Europarådspartier har ment, at det for en gangs skyld var rimeligt at føre en lidt mere nuanceret Europadebat ind i dette høje Ting, og det er grundlaget for vor forespørgsel til udenrigsministeren.

Udenrigsministeren (Ellemann-Jensen):

Belært af historien og med udgangspunkt i vor geografiske beliggenhed har det været kendetegnende for Danmarks Europapolitik siden afslutningen af anden verdenskrig, at vi i videst muligt omfang har ønsket at tage del i de samarbejdsmuligheder, som er blevet etableret i Europa. Vor nordiske arv og det forhold, at Danmark er landfast med det øvrige kontinentale Europa, er den naturlige baggrund for, at Danmark i dag deltager aktivt i Europarådet, i det nordiske samarbejde samt i EF og Det Europæiske Politiske Samarbejde. Danmark er det eneste land i Europa, der deltager i udenrigspolitiske konsultationer i alle disse kredse.

Jeg finder på den baggrund, at jeg i min besvarelse af den stillede forespørgsel nødvendigvis må komme ind på alle disse samarbejdskredse som baggrund for at gå lidt dybere ind i vort engagement i Europarådets arbejde.

Den danske Europadebat har med veksellende styrke gennem årene beskæftiget sig med antagelsen om en mulig konflikt mellem det danske tilhørsforhold til den nordiske kreds og vort tilhørsforhold til EF-kredsen. Der er ikke noget modsætningsforhold. Jeg fornemmer også klart, at det med de erfaringer, som skiftende regeringer har gjort, nu klart erkendes, at det er såvel muligt som ønskeligt at fastholde Danmarks nordiske engagement, samtidig med at samarbejdet med de øvrige europæiske lande er blevet styrket. Danmarks rolle som brobygger i en europæisk sammenhæng har gennem årene fået en stadig større betydning.

Det nordiske udenrigspolitiske samarbejde er nok det mest rodfæstede mellemfolkelige samvirke, som Danmark deltager i. Fra Trekongermødet i Malmø i 1914, der videreførtes i mellemkrigstiden med årlige udenrigsministermøder, går der en lige linje frem til vore dages regelmæssige og hyppige nordiske udenrigsministermøder og talrige andre møder og kontakter om udenrigspolitiske spørgsmål.

Man tager ikke munden for fuld, når man siger, at dette samarbejde i efterkrigstiden har oplevet en blomstringstid, navnlig i FN-sammenhæng.

I forbindelse med vor deltagelse i Det Europæiske Politiske Samarbejde har danske

Besvarelse